

РЕШЕНИЕ

№ 187

гр. С., 18.05.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – С. в публично заседание на втори април през две хиляди двадесет и шеста година в следния състав:

Председател: Анна Т. Трифонова

при участието на секретаря Даниела М. Калчева
като разгледа докладваното от Анна Т. Трифонова Търговско дело №
20255500900010 по описа за 2025 година

Предявени са искове с правно основание чл.432, ал.1 от КЗ.

В исковата молба са изложени обстоятелства, че в резултат на ПТП са причинени телесни увреждания на В. А. И.. На 06.06.2021г., в землището на с. Д., общ. К., обл. С., на кръстовището между път I-6, километър 301+100 и път III-5601, при управление на МПС - лек автомобил марка и модел „Рено Меган Сценик ” с рег. № **, водачът Т.Р.Г. с ЕГН ***** е нарушил правилата за движение по Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ и Правилника за прилагане на ЗДвП и в резултат на това е причинил по непредпазливост лека телесна повреда на В. А. И.. Сочи, че причина за настъпване на произшествието са допуснатите от водача на лек автомобил „Рено Меган Сценик ” с рег.№ ** - Т.Р.Г. нарушения на правилата за движение по пътищата. В конкретната ситуация за него са били налице определени, фиксирани в закона задължения за спазване на правилата за движение по пътищата.

Посочено е, че във връзка с процесното ПТП е образувано ДП № 752/2021г. по описа на Районно управление гр. К., Прокурорска преписка № 5142/2021г. по описа на Районна прокуратура С., ТО - гр. К.. Наказателно производство е приключило с Решение № 258 от 08.11.2023г., постановено по АНД № 180/2023г. по описа на Районен съд - гр. К., влязло в законна сила на

23.11.2023г. за следното: ПРИЗНАВА НАРУШИТЕЛЯ Т.Р.Г. с ЕГН ***** за ВИНОВЕН в това, че на 06.06.2021г., на кръстовището между път 1-6, километър 301+100 и път III-5601 в близост до с. Д., общ. К., при управление на моторно превозно средство - лек автомобил модел и марка „Рено Метан Сценик” с рег.№ **, е нарушил правилата за движение по Закона за движение по пътищата, а именно: чл. 37, ал. 1 — При завиване наляво за навлизане в друг път водачът на завиващото нерелсово пътно превозно средство е длъжен да пропусне насрещно движещите се пътни превозни средства, като водачът Т.Р.Г. е предприел маневра завиване наляво и не е пропуснал насрещно движещия се в посока изток - запад лек автомобил м. „Хонда ЦРВ” с рег.№ **, в резултат на което по непредпазливост е причинил средна телесна повреда на В. А. И. от гр. П., обл. П. изразяваща се в счупване на пета предкиткова кост на лявата ръка, причинило трайно затруднение в движението на горен ляв крайник за срок по - дълъг от 30 дни, за срок от 1,5 - 2 месеца - престъпление по чл. 343 ал.1, б.”б” пр. II, вр.с чл. 342, ал.1 от НК.

Сочи, че за случилото се е съставен констативен протокол за ПТП с пострадали лица от 06.06.2021г. Настъпилото пътно - транспортно произшествие е посетено от Група „Пътен контрол“ при РУ - К., както и от дежурна група към ОДЧ при РУ-К..

Твърди, че съществува пряка причинно - следствена връзка между настъпилото ПТП и вредите, причинени на В. А. И.. В следствие на претърпяното ПТП на 06.06.2021г. ищецът постъпва в Многопрофилна болница за активно лечение МБАЛ „**“, гр. К., където му е проведено лечение /с локална анестезия е извършена хирургична обработка на раната и е поставена гипсова имобилизация/ и е изписан на 08.06.2021г. с диагноза „открито счупване на V-та метакарпална кост“. От назначената по ДП № 752/2021г. по описа на Районно управление гр. К., Прокурорска преписка № 5142/2021г. по описа на Районна прокуратура С., ТО - гр. К., съдебномедицинска експертиза по писмени данни № 372/2021г. се установява, че в следствие на този инцидент ищецът получил следните травматични увреждания: открито счупване в областта на базата на пета предкиткова кост на лявата ръка, разкъсно-контузни рани по четвърти и пети пръст на ръката с разкъсване на лигамент /връзка/. Счупването на пета предкиткова кост на лявата ръка е причинило трайно затруднение в движението на горен ляв крайник за срок по - дълъг от 30 дни, за срок от 1,5 - 2 месеца, а разкъсно-

контузните рани по четвърти и пети пръст на ръката с разкъсване на лигамент /връзка/ са причинили временно разстройство на здравето, неопасно за живота от медико - биологичен квалифициращ признак разстройство на здравето, извън случаите на чл.128 и чл.129 от НК, като възстановителният им период е в рамките на 21-28дни. Заявява, че от гореизложеното е видно, че следствие на процесното ПТП В. А. И. е получил средна телесна повреда и лека телесна повреда.

Твърди, че в следствие на този инцидент, ищецът е претърпял болки и страдания причинени от гореописаните травматични увреждания. Дълго време след инцидента има силни болки в лявата ръка. При постъпване в болничното заведение, му е поставена гипсова имобилизация и му е издаден болничен лист за срок от 33 дни за лечение и рехабилитация. Месец по - късно - на 05.07.2021г. , поради продължаващите силни болки в лявата ръка, ищецът е прегледан от д-р Р.Д. - специалист ортопед - травматолог, който установява „оточност, ограничени движения в ПИС на 4 - 5 пръст на лява ръка, затруднен захват на същата“. Изписана е терапия и е препоръчана физиотерапия и рехабилитация. Вследствие на претърпения шок и причинените му травми, за продължителен период от време, същият е бил лишен от обичайния си начин на живот. Освен травмите, ищецът е изживял и много силен стрес, който ще остане завинаги в съзнанието му. Вследствие на силния стрес получен от инцидента е бил много разстроен и подтиснат, често се налагало да приема болкоуспокояващи поради силните болки в ръката. Сочи, че към момента на инцидента, ищецът работи като международен шофьор. Заплащането се извършва в зависимост от направените курсове. Предвид имобилизацията на лявата му ръка, В. И. е лишен от възможността да упражнява трудова дейност за срок по-дълъг от 1м., което води и до значително намаляване на прихода му от трудовото възнаграждение.

Заявява, че причинените неудобства, болки и страдания на пострадалия следва да бъдат компенсирани. Сочи, че безспорно неимуществените вреди имат по-голямо значение и се оценяват по-високо. Отбелязва се, че паричното обезщетение не може да замести накърнените морални блага, но то би обезпечило удовлетворяването на други нужди, което до известна степен би могло да компенсира страданието и да постигне някакво, макар и минимално, заличаване на неблагоприятните последици от претърпените телесни увреждания. Посочва се, че обезщетението за неимуществени вреди има за

цел да репарира в относително пълен обем психическите и емоционални болки, страдания, неудобства и изобщо нематериалните последици от извършеното престъпление.

Изложено е, че по отношение на лекия автомобил „Рено Меган Сценик“ с рег.№ ** е бил сключен застрахователен договор за „Задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите“ със ЗД „Б.“АД с ЕИК **, което се удостоверява със застрахователна полица № BG/02/120003412729, сключена на 14.12.2020г. действаща към датата на застрахователното събитие - 06.06.2021 г. Сочи, че последното е видно от справка от базата данни на Информационен център към Гаранционен фонд, на база на подадени данни от застрахователните компании за застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите.

Твърди се, че вредите на ищеца са в резултат на виновното поведение на водача на лек автомобил м. „Рено Меган Сценик“ с рег.№ ** - Т.Р.Г., а за причинените от него вреди отговаря ответникът по делото ЗД „Б.“АД с ЕИК **. Излагат се доводи, че съгласно чл. 432 от КЗ увреденият има право на пряк иск срещу застрахователната компания, отговорна по задължителната застраховка „Гражданска отговорност“, поради което за В. А. И. е налице правен интерес да иска от съда определяне на справедлив размер на обезщетението за причинените му неимуществени вреди. Посочва се, че с договора за застраховка "Гражданска отговорност" застрахователят се задължава да покрие в границите на определената в застрахователния договор застрахователна сума отговорността на застрахования, за причинените от него на трети лица имуществени и неимуществени вреди, които са пряк и непосредствен резултат от застрахователното събитие. Твърди се, че предявеният иск е съобразен с принципа на справедливост, с оглед действително претърпените болки и страдания от причинените телесни увреждания. Съгласно разпоредбата на чл. 380 от КЗ ищецът е предявил претенцията си за изплащане на обезщетения от ответното дружество. Твърди, че до настоящия момент обаче, ищецът не е получил обезщетение за претърпените от него имуществени и неимуществени вреди.

В изпълнение на изискването на чл. 127, ал. 4 от ГПК, посочва банкова сметка, по която ответникът може да изпълни задълженията си.

Предвид горните съображения счита, че са налице всички елементи от

фактическия състав за реализиране на отговорността на ответното застрахователно дружество за причинените му неимуществени вреди и имуществени такива, а именно - виновно и противоправно поведение на водача на увреждащия лек автомобил, намиращо се в пряка причИ. връзка с настъпилия вредоносен резултат, вреди, както и валидно сключен застрахователен договор.

С оглед гореизложеното, моли да се осъди ответника ЗД „Б.“АД с ЕИК ** със седалище и адрес на управление: гр.С.** да заплати на В. А. И. обезщетение в размер на 80000 лева за причинените му неимуществени вреди, изразяващи се в претърпени болки, страдания и стрес, вследствие на получените телесни увреждания при процесното ПТП, както и сумата от 1000 лева за адвокатско възнаграждение /за което има сключен договор за правна помощ, касаещ само и единствено завеждане на застрахователна претенция и водене на преговори със ЗД „Б.“АД с ЕИК **/.

Претендира законна лихва върху сумата, считано от 06.06.2021г. до окончателното изплащане на задължението.

Моли, да му се присъдят направените по делото разноски за адвокатски хонорар за процесуално представителство на ищцата на основание чл. 38 ал. 1 т. 2 от ЗА, като моли, да се счита настоящата молба за списък на разноските по чл.80 от ГПК.

В съдебно заседание на 25.09.2025 г., е допуснато изменение на иска за заплащане на неимуществени вреди чрез намаляване на размера му, като същият да се счита предявен, вместо за сумата от 80 000 лева, за сумата от 40 000 лева, представляващи неимуществени вреди, изразяващи се в претърпени болки, страдания и стрес, в следствие на получени телесни увреждания при процесното ПТП от 06.06.2021 година, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от 06.06.2021 г. до окончателното изплащане на задължението.

С протоколно определение от съдебно заседание на 02.04.2026г. съдът е прекратил производството по делото за сумата над 40 000 лева до 80 000 лева, поради допуснатото изменение на иска чрез намаляване на размера му и заявения отказ от иска в тази част.

В законния срок по делото е постъпил писмен отговор на исковата молба от ответника, с който оспорва иска изцяло по основание и размер.

Във връзка с иска на ищеца и влизането в сила на присъдата по наказателно дело № 180/2023 г. на Районен съд - К., представя аргументи за оспорване на претенцията, като отчита обстоятелствата по чл. 300 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК). Сочи, че съгласно чл. 300 ГПК, влезлите в сила присъди по наказателни дела са задължителни за гражданските съдилища относно наличието на престъпление, неговия извършител и неговата противоправност. При това положение не оспорва обстоятелството, че водачът на лек автомобил „Рено“ с рег. № **, а именно Т.Р.Г., е виновен за настъпването на вредоносното събитие, в съответствие с присъдата на РС К.. Приема това обстоятелство като установено и без необходимост от допълнителни доказателства по делото.

От друга страна, отбелязва, че влезлите в сила присъди по наказателни дела не обвързват гражданския съд относно размера на претенцията за обезщетение и не дават автоматично основание за признаване на конкретни вреди или на съответния размер на обезщетение, което ищецът претендира. Посочва, че присъдата на РС К., въпреки че установява вината на водача Т.Р.Г., не обхваща конкретните обстоятелства и причинно - следствената връзка между действията на водача и специфичните материални и нематериални вреди, за които се претендира обезщетение в настоящото гражданско производство.

Оспорва обстоятелствата, свързани с действителното възникване, обема и характера на претендираните от ищеца вреди, извън описаните в решението по НАХД 180/23 г. на РС К. - счупване на пета преднокиткова кост, доколкото се касае за резултатно престъпление. Заявява, че претенцията е основана на твърдения за определени материални и/или нематериални вреди, които подлежат на доказване пред гражданския съд и не се считат установени автоматично от присъдата. Настоява, че ищеца трябва да представи конкретни доказателства, обосноваващи размера и характера на претендираните вреди, които не произтичат автоматично от вината на водача, установена по наказателното дело.

Намира, че претендираният размер на обезщетение не отговаря на действителния характер и обем на вредите, които ищецът може да докаже, и следва да бъде значително редуциран.

С оглед на изложеното, обръща внимание на следните съображения

относно необходимостта от пълно доказване на елементите на фактическия състав на деликта и обстоятелствата, свързани с претенцията на ищеца.

По размера на исковото обезщетение от 80 000 лева, което се претендира, смята, че то е прекомерно и изключително завишено, което налага неговото оспорване. Според ответника, тази сума няма обосновка нито в съдебната практика, установила стандарти за справедливост при определяне на обезщетенията, нито в тежестта на констатираната травма. Посочва, че в случая става дума за фрактура на петата преднокиткова кост, която е малка костичка, участваща в изграждането на дланта. Сочи, че такава травма, въпреки че може да причини временни неудобства и ограничения, не може да се сравни по тежест с много по-сериозни наранявания, които са предмет на съдебни дела в практиката.

Намира, че съдебната практика в България показва, че дори при фрактури на бедрена кост или подбедрица, които са значително по-тежки и с по - дългосрочни последици за здравето и качеството на живот на пострадалия, присъжданите обезщетения не достигат до близките на 80 000 лева. Заявява, че искането за такава сума в случая с фрактура на пета преднокиткова кост е несъразмерно и неотговарящо на установените стандарти за справедливост.

Освен това посочва, че трябва да се има предвид, че обезщетенията имат за цел да компенсират реално претърпените вреди и страдания, а не да служат като източник на неоснователно обогатяване. Счита, че в случая, исковата претенция не отразява реалната тежест на травмата и нейните последици, което налага редица въпроси относно нейната обосновка.

Съответно, смята, че искът трябва да бъде намален до размер, който отговаря на действителната тежест на настъпилите вреди и е в съответствие със съдебната практика. Намира, че това ще гарантира, че справедливостта ще бъде постигната както за ищеца, така и за ответника, без да се създават прецеденти за прекомерни и необосновани искиви претенции.

Сочи, че сравнителният анализ на съдебната практика ясно показва, че искането за обезщетение от 80 000 лева за фрактура на петата преднокиткова кост е значително прекомерно и несъразмерно с присъжданите суми в други дела, включващи много по-тежки и сериозни наранявания.

Посочва Решение № 633/01.11.2010 г. на IV-ГО-ВКС: Заявява, че в този

случай е присъдено обезщетение от 20 000 лева за изключително тежка травма, включваща открито размачкване на стъпалото, счупване на няколко стъпални кости и пръсти, последвано от ампутация на три пръста и петата стъпална кост, както и продължително лечение и 31% намалена работоспособност. Отбелязва, че това е случай с трайни и тежки последици, които значително засягат качеството на живот на пострадалия. Въпреки това, обезщетението е в пъти по-ниско от искането в настоящия случай.

Посочва Решение № 582/06.07.2010 г. на 1-ГО-ВКС: Отбелязва, че тук е присъдено обезщетение от 5 000 лева за многофрагментно счупване на бедрената кост и поставяне на изкуствена раменна става, което е довело до 95.5% трайно намаляване на работоспособността. Това е още по-тежък случай от настоящия, но обезщетението е значително по-ниско.

Посочва Решение № 1133 от 17.05.2017 г. на Апелативен съд - С.: Заявява, че в този случай е присъдено обезщетение от 5 000 лева за контузия на гръдния кош и счупване на IV-то ребро. Травмата е значително по-сериозна от фрактура на петата преднокиткова кост, но обезщетението е в пъти по-ниско.

Посочва Решение № 1213 от 19.11.2021 г. на Апелативен съд - С.: Отбелязва, че тук е присъдено обезщетение от 5 000 лева за черепно - мозъчна травма, гръбначна травма и травма на гръдния кош. Това са изключително тежки наранявания с потенциално дългосрочни последици, но обезщетението отново е значително по-ниско в сравнение с искането в настоящия случай.

Сочи, че с решение № 319 от 12.10.2023 г. по т. д. № 238/2022 г. на Окръжен съд - С., приема следното:

Разглежда иск срещу застрахователното дружество за обезщетение за причинени неимуществени и имуществени вреди в резултат на пътнотранспортно произшествие (ПТП), настъпило на 25.05.2021 г. В резултат на катастрофата ищецът получи тежки травми, включително:

Надкондилно счупване на дясната бедрена кост;

Счупване на шийката на лявата бедрена кост;

Счупване на лявата предмишница в долния край.

Ищецът претърпя три оперативни интервенции, включително поставяне на протеза на лявата тазобедрена става. Възстановителният период продължи

около 6-8 месеца, през които той е бил ограничен в движението си и е изпитвал интензивни болки. Ищецът е имал нужда от помощ при ежедневните дейности и е претърпял значителни психически страдания. Отбелязва, че съдът приема, че ищецът е претърпял значителни болки и страдания поради тежките травми и продължителния период на възстановяване. Въпреки това, съдът смята, че искането за 120 000 лева е прекомерно. На основание на принципа за справедливост (чл. 52 ЗЗД) и съобразявайки се с тежестта на травмите и съдебната практика, съдът определя справедливото обезщетение за неимуществени вреди на 75 000 лева.

Заклучение: Съдебната практика ясно демонстрира, че обезщетенията за много по - тежки и сериозни наранявания са значително по - ниски от 80 000 лева. Намира, че в случая с фрактура на петата преднокиткова кост, която е относително лека травма, лекувана само с гипсова имобилизация с минимални дългосрочни последици, искането е явно прекомерно и несъразмерно. Сочи, че според установената практика и принципа на справедливост, обезщетението би трябвало да бъде в диапазона на 5 000 до 10 000 лева, в зависимост от конкретните обстоятелства и последиците от травмата.

Намира, че претенцията за лихва и то от датата на увреждането 06.06.2021 г. е неоснователна и не е съобразена с чл. 380 КЗ и чл. 497 КЗ. Твърди, че поначало застрахователят не дължи лихва от датата на ПТП, съгласно сега действащия КЗ в сила от 01.01.2016 г.

Излага доводи, че съгласно чл. 497 ал. 1 т. 2 КЗ: Застрахователят дължи законната лихва за забава върху размера на застрахователното обезщетение... освен в случаите, когато увреденото лице не е представило доказателства, поискани от застрахователя по реда на чл. 106, ал. 3, какъвто е настоящия случай. Намира, че следователно ответното дружество не е в забава и попада в законовото изключение, според което застрахователят не дължи лихва, поради неизпълнение от страна на увреденото лице.

Оспорва по основание и размер иска от 1000 лева, представляващи разноски за адвокат за предявяване на извънсъдебна претенция. Счита, че това искане е завишено и не отговаря на реално извършеното от процесуалния представител и актуалната практика на СЕС, относно адвокатските възнаграждения. Твърди, че застрахователят не дължи разноски за адвокат

направени от увреденото лице за предявяване на извънсъдебна претенция (напр. решение № 166 от 08.11.2021 г. по т. д. № 392/2021 г. на Апелативен съд - П.).

Оспорва претенцията за присъждане на адвокатско възнаграждение по реда на чл. 38 ЗА, като материално затруднено лице. Заявява, че видно от представените с исковата молба доказателства, ищецът е заплатил хонорар на адвоката си в размер на 1 000 лева само за завеждане на писмена претенция. Моли, да се задължи ищеца да представи справка от НОИ за доходи, както и да се извърши проверка в АВ, за имотното състояние на ищеца.

Прави евентуално възражение по чл. 78 ал. 5 ГПК за прекомерност на адвокатското възнаграждение на насрещната страна.

С допълнителна молба ответникът представя списък на разноските по чл.80 от ГПК.

Съдът като обсъди събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и като взе предвид становищата и доводите на страните намира за установено следното:

Безспорно е установено, че на 06.06.2021г. в землището на с. Д., общ. К., обл. С., на кръстовището между път I-6, километър 301+100 и път III-5601, е настъпило ПТП между МПС - лек автомобил марка и модел „Рено Меган Сценик ”, с рег. № **, управлявано от Т.Р.Г., с ЕГН ***** и лек автомобил марка модел „Хонда ЦРВ” с рег.№ **, при което е причинена телесна повреда на В. А. И. от гр. П., обл. П..

Във връзка с процесното ПТП е образувано ДП № 752/2021г. по описа на Районно управление гр. К., Прокурорска преписка № 5142/2021г. по описа на Районна прокуратура С., ТО - гр. К.. Наказателното производство е приключило с решение № 258 от 08.11.2023г., постановено по АНД № 180/2023г. по описа на Районен съд - гр. К., влязло в законна сила на 23.11.2023г., с което нарушителят Т.Р.Г., с ЕГН ***** е признат за виновен в това, че на 06.06.2021г., на кръстовището между път I-6, километър 301+100 и път III-5601 в близост до с. Д., общ. К., при управление на моторно превозно средство - лек автомобил модел и марка „Рено Меган Сценик” с рег. № **, нарушил правилата за движение по Закона за движение по пътищата, а именно: чл. 37, ал. 1 — При завиване наляво за навлизане в друг път водачът на завиващото нерелсово пътно превозно средство е длъжен да пропусне

насрещно движещите се пътни превозни средства, като водачът Т.Р.Г. предприел маневра завиване наляво и не е пропуснал насрещно движещия се в посока изток - запад лек автомобил м. „Хонда ЦРВ” с рег. № **, в резултат на което по непредпазливост е причинил средна телесна повреда на В. А. И. от гр. П., обл. П. изразяваща се в счупване на пета предкиткова кост на лявата ръка, причинило трайно затруднение в движението на горен ляв крайник за срок по - дълъг от 30 дни, за срок от 1,5 - 2 месеца - престъпление по чл. 343 ал.1, б.”б” пр. II, вр.с чл. 342, ал.1 от НК.

Не се оспорва обстоятелството, че по отношение на лекия автомобил „Рено Меган Сценик”, с рег.№ **, е сключен застрахователен договор за „Задължителна застраховка „Гражданска отговорност” на автомобилистите” със ЗД „Б.“АД - застрахователна полица № BG/02/120003412729, сключена на 14.12.2020г., действаща към датата на застрахователното събитие - 06.06.2021 г.

Ищецът отправил до ответното дружество писмена застрахователна претенция за изплащане на обезщетение за неимуществени вреди, получена от ЗД „Б.“АД на **04.06.2024г.**, по която не е изплатено застрахователно обезщетение.

С оглед изясняване на делото от фактическа страна е назначена **съдебномедицинска експертиза**, чието заключение съдът кредитира като компетентно и мотивирано. Въз основа на събраните доказателства и извършения личен преглед на ищеца, вещото лице е установило, че при ПТП, случило се на 06.06.21г., ищецът В. А. И. е получил следните травматични увреждания:

- открита фрактура на 5 метакарпална кост;
- разкъсване на страничните връзки /коллатерални лигаменти/ на 5 метакарпофалангеална става;
- разкъсно-контузни рани по 4 и 5 пръст на лява ръка.

Откритото счупване на 5 метакарпална кост е болезнена травма, нарушаваща функцията на ръката, съпроводена с остра болка, ограничени и болезнени движения, лекувана оперативно с открита репозиция и твърда външна имобилизация за 25 дни и е с период на възстановяване 2-3 месеца. Тази травма покрива медикобиологичния квалифициращ признак на **средна телесна увреда**. Тя се характеризира със силна болка, разпростираща се по

цялата длан и китка от момента на получаването на счупването, до оперативното лечение и през първите 10 следоперативни дни. Периодът на възстановяване след оперативно лечение и твърда гипсова имобилизация е около 2-3 месеца.

Разкъсването на страничните връзки на 5 метакарпофалангиална става е травма, която води до нестабилност на същата става, невъзможност за функционирането ѝ и силна болка при опит за всякакви активни и пасивни движения. Тази увреда, лекувана оперативно в спешен порядък с шев на стабилизиращите връзки, е с период на възстановяване от 45-60 дни. Тази травма покрива медикобиологичния квалифициращ признак на **средна телесна увреда**. Характеризира се с остра болка при опит за всякакви движения на ставата от момента на разкъсването им до 5-6 дни след операцията.

Разкъсно-контузиите рани в основите на 4 и 5 пръст на лява ръка са болезнени през първите 3-5 дни. При хирургична обработка съчетана с хирургичен шев, тяхното възстановяване е за около 20 дни. Тази травма покрива медикобиологичния квалифициращ признак на **лека телесна увреда**.

При експертният преглед ищецът В. И. съобщил, че след имобилизационния период е провел рехабилитация в гр. П. на частен принцип, със заплащане на процедурите за които няма издадени медицински документи.

Проследявайки хронологичния ред на събитията представени в медицинските и съдебните документи, експертът е категоричен, че травмите са получени при процесното ПТП и те са в пряка причинно следствена връзка с него.

В съдебно заседание вещото лице пояснява, че механизма на получаване на травмите на ръката на ищеца включва момент на протриване, при което са разкъсани връзките в пета метакарпофалангиална става. Тази информация е добил от епикризата от болницата в гр. К. и от оперативния протокол, като същата след това е възпроизведена в съдебно - медицинската експертиза, която е написана от съдебния лекар. Експертът се е запознал с трите документа, за да добие представа за комплексността на травмата и че освен фрактурата има и мекотъкнна увреда, която е било необходимо в процеса на операцията да се възстанови - тоест лигаментите са защити, което се

установява от епикриза към ИЗ № 3657 от МБАЛ гр. К. и оперативния протокол. В тези документи е описано подробно, че след репозицията и фиксацията на фрактурата е извършена и лигаментография – възлов шев на връзките на пета метакарпофалангиална става. Тези начални данни е имал предвид и съдебният лекар, който е изготвил съдебно-медицинската експертиза.

Предвид давността на травмата /06.06.2021 г./ и датата на експертния преглед /м.август 2025г/ - интервал от 4 години, заключението на експерта е, че ищецът В. И. е напълно възстановен от получените при процесното ПТП травми. При проведения личен клиничен преглед на 25.08.2025 г. е установена лека деформация в диафизната част на 5 метакарпална кост от типа на леко стъпалце. Външно това прагче на диафизата на костта не се забелязва и то не създава функционален дефект на ръката. Травматичната рана, която се е намирала по воларната повърхност на лявата длан в областта на напречната дланна гънка е с почти абсолютно заличен белег. Той е избелял, омекнал и придобил цвят на околната кожа. Измерена е амплитудата на движенията на съседните на прекараната фрактура стави. Движенията в китката са: дорзална флексия-45гр /норма 60гр/, воларна флексия - 60гр /норма 60гр/. Движенията в метакарпофалангиалната става са: воларна флексия – активна - 80гр /норма 90гр/; дорзална екстензия - в норма

Констатирано е, че движенията в малките интерфалангиални стави на 4 и 5 пръст са в норма. Ищецът се оплаква, че получава изтръпване на улнарната половина на лявата длан, което се дължи на счупването и нараняването в средната част на пета метакарпална кост. Това счупване е било открита фрактура и тя е съчетана с разкъсване на меки тъкани и сетивните нервчета, които минават през тази зона и при нараняването те са били наранени и прекъснати. Четвърти и пети пръст страдат от парастезии – изтръпване.

С оглед установяване на релевантните факти и обстоятелства по делото са събрани гласни доказателства.

От показанията на Г.П.П. – с която ищецът В. И. живее на семейни начала от 15 години и нейната дъщеря М.М.П. се установява, че ПТП се случило по време на Празника на розата по пътя за село С., на кръстовището за с. Д.. В колата пътували само И. и свидетелката Г.П.. След ПТП ищецът е откаран в болница с оплаквания от болки в ръката, която била счупена. В болница престоял около три дни, след което бил в болничен повече от месец. Имал много силни болки. За период около месец ищецът бил с гипс, след

което се оплаквал от болки и изтръпване. Вземал болкоуспокояващи всеки ден, често вдигал кръвно. Провел е физиотерапия по препоръка от лекар.

При така установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

За да се ангажира отговорността на застрахователя по чл. 432, ал. 1 от КЗ, е необходимо към момента на увреждането да съществува валидно застрахователно правоотношение, породено от договор за застраховка "Гражданска отговорност", между прекия причинител на вредата и застрахователя, при спазване на изискванията на чл. 380 КЗ.

По отношение на лекия автомобил „Рено Меган Сценик” с рег. № ** е бил сключен застрахователен договор за „Задължителна застраховка „Гражданска отговорност” на автомобилистите” със ЗД „Б.“ АД, което се удостоверява със застрахователна полица № BG/02/120003412729, сключена на 14.12.2020г. действаща към датата на застрахователното събитие - 06.06.2021 г.

Ищецът е депозирал претенция пред ЗД „Б.“ АД, постъпила на **04.06.2024г.** и е образувана застрахователна преписка, като застрахователно обезщетение не е изплатено. Съобразно разпоредбата на чл. 498, ал.3 КЗ, във вр. с чл. 380 КЗ, ищецът е предявил настоящият иск срещу ЗД „Б.“ АД, което е пасивно легитимирано и се явява надлежна страна в настоящото производство, поради това съдът намира предявените искове за процесуално допустими.

На следващо място следва да са налице и всички кумулативни предпоставки от фактическия състав на чл. 45 от ЗЗД, пораждащи основание за отговорност на прекия причинител - застрахован спрямо увреждения за обезщетяване на причинените вреди.

Съгласно разпоредбата на чл. 300 ГПК, влязлата в сила присъда е задължителна за гражданския съд, който разглежда гражданските последици от деянието относно това дали е извършено деянието, неговата противоправност и виновността на дееца.

С оглед влязлото в сила решение № 258 от 08.11.2023г., постановено по АНД № 180/2023г. по описа на Районен съд - гр. К. безспорно се установява, че причинените на В. А. И. травматични увреждания са в пряка и непосредствена причИ. връзка с виновното и противоправно поведение на водача на л.а. „Рено Меган Сценик” с рег.№ ** - Т.Р.Г..

Поради това съдът приема, че деянието на водача на лек автомобил „Рено Меган Сценик” с рег. № ** осъществява всички признаци /обективни и субективни/ на деликтния състав по чл. 45 от ЗЗД. Следователно отговорността на ЗД „Б.“ АД следва да бъде ангажирана, като предявеният иск за неимуществени вреди е доказан по основание.

Относно размера на иска за неимуществени вреди, съдът намира следното:

Съгласно чл. 52 от ЗЗД обезщетението за неимуществени вреди се определя от съда по справедливост. Справедливостта изисква претърпените болки и страдания на ищеца да бъдат надлежно и адекватно обезщетени. Понятието “справедливост” не е абстрактно. Според ПП на ВС на РБ № 4/23.12.1968 г. то е свързано с преценката на редица конкретни обективно съществуващи обстоятелства, които трябва да се вземат предвид от съда при определяне размера на обезщетението. Такива обективни обстоятелства са характера на увреждането, начина на настъпването, обстоятелствата при които е станало, допълнителното влошаване състоянието на здравето, причинените морални страдания и др.

Видно от заключението на съдебномедицинската експертиза, вследствие на процесното ПТП, ищецът е получил следните травматични увреждания: открита фрактура на 5 метакарпална кост; разкъсване на страничните връзки /колатерални лигаменти/ на 5 метакарпофалангеална става; разкъсно контузии рани по 4 и 5 пръст на лява ръка.

Възстановяването на В. А. И. е продължило два – три месеца, през което време не е можел да си служи с лявата ръка. Фрактурата на базата на петата метакарпална кост е лекувана оперативно с открита репозиция, последвана от зашиване на разкъсания лигаментен апарат и твърда външна имобилизация за 25 дни. Разкъсно-контузните рани в основите на 4 и 5 пръст на лява ръка са обработени хирургично и защити, като тяхното възстановяване е за около 20 дни. През периода от получаване на травмите и първите десетина дни след операцията ищецът е изпитвал силна болка. Видно от експертизата, получените травми покриват медикобиологичния признак на две средни и една лека телесни повреди.

Към момента на проведения експертен преглед е констатирано, че И. е възстановен. Оплакал се е, че получава изтръпване на улнарната половина на лявата длан, което се дължи на счупването и нараняването в средната част на пета метакарпална кост и разкъсването на меките тъкани в тази област, при което са наранени и прекъснати сетивните нервчета в тази зона. Установено е и че четвърти и пети пръст страдат от парастезии – изтръпване.

От свидетелските показания, които съдът изцяло кредитира като убедителни, последователни и непротиворечиви, се установява, че ищецът е изпитвал болки и изтръпване в ръката в продължение на повече от месец.

Вземал болкоуспокояващи. Към момента често ръката му изтръпва, което пречи на работата му.

Съдът, като взе предвид, тежестта на травмите, възрастта на ищеца към момента на ПТП – 60 години, неудобствата и ограниченията от личен, битов и социален характер, които е претърпял, както установените парестезии, поради прекъсване на сетивни нерви в зоната на травмата, намира, че справедливо обезщетение за претърпените от В. А. И. неимуществени вреди би била сумата от **20 000 лв./10 225.84 евро/**.

По иска за имуществени вреди:

В петитума на исковата молба е направено искане за присъждане в полза на ищеца на сума, съставляваща разходи за адвокатско възнаграждение в производството пред застрахователя. По делото е представен договор за правна защита и съдействие с предмет завеждане на застрахователна претенция пред ЗД „Б.“ АД от В. А. И. във връзка с процесното ПТП на 06.06.2021 г., видно от който договореното възнаграждение на представляващия адвокат е в размер на 1000 лв., заплатено в брой.

Съдът намира, че искът е основателен. Направените разходи във връзка с предявяването на претенцията подлежат на обезвреда, съобразно разпоредбата на чл. 493, ал. 1, т. 4 КЗ. Същите са в разумен размер, поради което тази сума подлежи на обезщетяване от застрахователя в предявения размер от **1000 лв./511.29 евро/**.

По иска за законна лихва.

Съгласно чл. 429, ал. 3, изр. 2 - ро КЗ вр. чл. 493, ал. 1, т. 5 и чл. 429, ал. 2, т. 2 КЗ, застрахователят дължи на увреденото лице лихвите за забавата на застрахования по застраховка "Гражданска отговорност", считано от по-ранната дата на уведомяване на застрахователя за настъпване на застрахователното събитие от застрахования делинквент или от увреденото лице, вкл. чрез предявяване от последното на застрахователна претенция, стига лихвите да са в рамките на лимита на отговорност на застрахователя, определен от размера на застрахователната сума.

В настоящия случай, ищецът претендира законна лихва от 06.06.2021г. По делото е представено доказателство, че е предявена застрахователна претенция, получена от застрахователя на 04.06.2024 г. (видно от приложената обратна разписка), по която застрахователят не е изплатил обезщетение.

Следователно съдът като съобрази посочените обстоятелства и при липса на други данни, следва да приложи разпоредбата на чл. 429, ал. 3 КЗ. Датата, от която следва да се присъди законната лихва е **04.06.2024 г.** -датата на предявяване на застрахователната претенция от увреденото лице пред застрахователя.

С оглед изложеното, следва ЗД „Б.“АД с ЕИК ** със седалище и адрес на управление: гр.С., ** да заплати на В. А. И. обезщетение в размер на 10 225.84 евро /левава равностойност на 20 000 лева/ за причинените му неимуществени вреди, изразяващи се в претърпени болки, страдания и стрес, вследствие на получените телесни увреждания при процесното ПТП, както и сумата от 511.29 евро /левава равностойност на 1000 лева/ за заплатено адвокатско възнаграждение в производството пред застрахователя, ведно със законната лихва от 04.06.2024 г. до заплащане на сумата, като се отхвърли като неоснователен и недоказан иска за размера над присъдените 10 225.84 евро /20 000 лв./ до претендираните 20 451.68 евро /40 000 лв./, както и за законна лихва от 06.06.2021г. до 03.06.2024 г.

По отговорността за разноски:

От представените по делото доказателства се установява, че ищецът е материално затруднено лице, поради което адвокатската защита е осъществявана безплатно.

Съгласно нормата на чл. 38, ал. 2 ЗА адвокатът, оказващ безплатно адвокатска помощ, има право на адвокатско възнаграждение, ако се касае за случай по чл. 38, ал. 1, т. 2 от ЗА и ако в съответното производство насрещната страна е осъдена за разноски. Съгласно решение от 25.01.2024 г. по дело С-438/22 на СЕС Наредба № 1/2004 г. за МРАВ е равнозначна на хоризонтално определяне на задължителните минимални тарифи, забранено от чл. 101 от ДФЕС, имащ директен ефект в отношенията между частноправните субекти и пораждащ правни последици за тях, поради което се явява нищожна. В този смисъл съдът е свободен да определи размера на дължимото адвокатското възнаграждение по своя преценка, съобразявайки се с приетите до настоящия момент критерии – фактическа и правна сложност на делото, обем на осъществената правна защита – написване на искова молба или подаване на отговор, явяване в съдебни заседания, представяне или не на писмени бележки по делото, броя на проведените съдебни заседания, ангажиране на

доказателства и др.

С оглед предмета и сложността на производството и вида на извършените от пълномощника на ищеца процесуални действия, адвокатското възнаграждение за осъщественото представителство на В. А. И. следва бъде определено в размер на 3800лв. /1942.91 евро по иска за неимуществени вреди и в размер на 400 лв. /204.52 евро/ – по иска за имуществени вреди.

С оглед изхода на делото ЗД „Б.“ АД следва да заплати на адвокат М. Г. П. адвокатско възнаграждение за оказаната безплатна адвокатска помощ на В. А. И. в настоящото производство в размер на 971.45 евро /левава равностойност на 1900 лв./, съразмерно с уважената част от иска за неимуществени вреди и 204.52 евро /левава равностойност на 400 лв./ – по иска за имуществени вреди, или общо **1175.97 евро /левава равностойност на 2300 лв./**.

Ответникът ЗД „Б.“ АД е направил разноски в размер на 8520 лв. за адвокатско възнаграждение с вкл. ДДС.

Ответникът има право на разноски не само при отхвърляне на предявения иск, но и при прекратяване на делото /изцяло или частично/ по реда на чл. 78, ал. 4 от ГПК. В случая ищецът е предприел частично изменение на иска за неимуществени вреди, при почти напълно развило се производство пред настоящата инстанция, като същият е намален от 80 000 лв. на 40 000 лв. и производството в тази му част е прекратено поради отказ от иска. Следователно, съобразно направения отказ, на основание чл. 78, ал. 4 от ГПК, както и на основание чл. 78, ал. 3 от ГПК - съобразно отхвърлената част от иска, на ответника се дължат разноски в размер на **3 267.16 евро /левава равностойност на 6390 лв./**, представляващи заплатено адвокатско възнаграждение с вкл. ДДС, които следва да бъдат заплатени от ищеца.

На основание чл. 78, ал. 6 от ГПК ответникът ЗД „Б.“ АД следва да бъде осъден да заплати в полза на държавата, по бюджета на съдебната власт, държавна такса в размер на 434.60 евро /левава равностойност на 850 лв./ - (800 лв. по иска за имуществени вреди и 50 лв. по иска за имуществени вреди), както и 76.69 евро /левава равностойност на 150 лв./ – разноски в производството, заплатени от бюджета на съда, съобразно уважената част от исковете.

Водим от горните мотиви, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА ЗД „Б.“ АД, с ЕИК **, със седалище и адрес на управление град С., ** да заплати на В. А. И. с ЕГН *****, със съдебен адрес: град К., ** – адвокат М. П. от АК С. сумата от **10 225.84 евро /десет хиляди двеста двадесет и пет евро и 84 евроцента/**, с легова равностойност на 20 000 лева /двадесет хиляди лева/ за причинените му неимуществени вреди, изразяващи се в претърпени болки, страдания и стрес, вследствие на получените телесни увреждания при ПТП на 06.06.2021г., ведно със **законната лихва** върху сумата от **04.06.2024** г. до окончателното й заплащане, като **ОТХВЪРЛЯ** иска за размера над присъдените 10 225.84 евро /20 000 лв./ до претендираните 20 451.68 евро /40 000 лв./, както и за законна лихва от 06.06.2021г. до 03.06.2024 г. като неоснователен и недоказан.

ОСЪЖДА ЗД „Б.“ АД, с ЕИК **, със седалище и адрес на управление град С., ** да заплати на В. А. И. с ЕГН *****, със съдебен адрес: град К., ** – адвокат М. П. от АК С. сумата от **511.29 евро /петстотин и единадесет евро и 29 евро цента/**, с легова равностойност на 1000 лева /хиляда лева/, представляваща имуществени вреди за заплатено адвокатско възнаграждение в производството пред застрахователя, ведно със **законната лихва** върху сумата от **04.06.2024** г. до окончателното й заплащане, като **ОТХВЪРЛЯ** иска за периода от 06.06.2021г. до 03.06.2024 г. като неоснователен.

ОСЪЖДА ЗД „Б.“ АД, с ЕИК **, със седалище и адрес на управление град С., ** да заплати на адвокат М. Г. П. от АК – С., с адрес: град К., **, сумата от **1175.97 евро /легова равностойност на 2300 лв./** - адвокатско възнаграждение за предоставената безплатна правна помощ на ищеца В. А. И., съразмерно с уважената част от исковете.

Присъдените суми могат да бъдат заплатени по посочената в исковата молба банкова сметка: ***

ОСЪЖДА В. А. И. с ЕГН *****, със съдебен адрес: град К., ** – адвокат М. П. от АК С. да заплати на ЗД „Б.“ АД, с ЕИК **, със седалище и адрес на управление град С., ** направените по делото разноски за адвокатско възнаграждение с вкл. ДДС в размер на **3 267.16 евро /легова равностойност на 6390 лв./**, съобразно отхвърлената част от иска и частта, с която е направен

отказ от иска за неимуществени вреди.

ОСЪЖДА „Б.“ АД, с ЕИК **, със седалище и адрес на управление град С., ** да заплати в полза на държавата, по бюджета на съдебната власт държавна такса в размер на **434.60 евро** /левава равностойност на 850 лв./ и **76.69 евро** /левава равностойност на 150 лв./ – **разноски, заплатени от бюджета на съда**, съобразно уважената част от исковете.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в двуседмичен срок от връчването му на страните пред Пловдивския апелативен съд.

Съдия при Окръжен съд – С.: _____